

Keilailun euroopanmestaruudet ratkottiin Belgiassa

VRU:n keilailumaajoukkue oli mukana kärkimittelöissä kaikissa sarjoissa USICin järjestämässä euroopanmestaruuskisoissa. Järjestyksessään kolmannet kisat isännöi Belgian Antwerpen 2.-5. toukokuuta 2010.

Joukkue lähti reippaana Helsinki-Vantaalta aamun kajastuksessa vapun jälkeisenä sunnuntaina kohti Belgiaa. Lento vei joukkueen ensin Brysseliin, jossa tutustuimme lentokenttään huolella. Onneksi matkatavaroissa oli pyörät alla.

Jatkoimme ensin paikallisjunalla Bryssel Nordille ja sieltä IC-junalla Antwerpeniin. Koska aikaa oli runsaasti, yritimme nousta ensimmäiseen junaan joka Antwerpenin suuntaan lähti. Rouva konduktööri kuitenkin vilkaisi porukkaamme, vilkaisi matkatavararöykkiötämme ja käski odottaa seuraavaa yhteyttä. Paikallisjuna ei selvästikään ollut tasoisemme kulkupeli. Intercity, johon kelpasimme, hurauttikin tuosta paikasta matkalla ohitse.

Paikallisjunaan oli jo kammennut Kreikan joukkue. Heidät kuitenkin potkaistiin junasta pihalle heti seuraavalla asemalla, joten olimme samaan aikaan Antwerpenin keskusasemalla.

Antwerpenissa joukkueet otettiin sujuvasti vastaan ja ohjattiin "kisatoimistoon" ohjeistusta saamaan. Teknisessä palaverissa selvitettiin säännöt ja arvottiin ratajärjestys alkaviin kisoihin. Suomelle lankesivat radat 11 ja 19. Viereiselle radalle valikoitui Ranskan kovatasoiseksi tiedetty joukkue. Pelitapoina oli ensimmäisenä kilpailupäivänä eurooppalainen ja toisena amerikkalainen pelitapa.

Illalla järjestettiin keskusasemalla kisojen virallinen avajaistapahtuma. Koossa oli lopulta muutaman peruutuksen jälkeen viisitoista maata. Lippukulkueessa Suomen lippua kantoi Marketta Honkanen.

Joukkueet marssivat aseman halki juhlatilaan jossa kuuntelimme sujuvasti puheita kolmella kielellä ja seurasimme monenlaisia tanssi- ja soittoesityksiä. Jos joku ei ennen avajaisia tiennyt, että naruhyppykin on kilpailulaji, niin avajaisissa se epätietous poistui. Meno oli todella huimaa, kotona kaikkein vauhdikkaimpia temppeja ei kannata missään tapauksessa kokeilla.

Ensimmäinen kisapäivä, eurooppalainen pelitapa

Joukkueet noudettiin hotelliilta aamuyhdeksältä. Suomalaiset ja saksalaiset oli laitettu samaan bussiin, joka tarkoitti sitä, että bussissa oltiin valmiina kymmentä vaille yhdeksän. Järjestelmällisten ihmisten suunnitelma kuitenkin petti eteläisemmästä Euroopasta tulevien kisakumppaneiden johdosta. Matkaan kohti hallia kuitenkin päästiin vihdoin ja viimein. Kisa käytiin Euro Bowling -hallissa, jossa on 20 rataa kahteen kerrokseen sijoitettuna. Suomen ja Ranskan ratapari oli reunimmaisena, samalta näytti tilanne myös seuraavan päivän osalta.

Erikoisuutena kilpailussa oli se, että koko joukkue heitti yhdellä ja samalla radalla. Ensin heitettiin kolme sarjaa ja lounastauon jälkeen uudet kolme. Molemmat eurooppalaisella pelitavalla. Onneksi peli sujui sen verran mukavasti, etteivät odotusajat venyneet täysin mahdottomiksi. Suomen joukkue oli heittänyt kolme sarjaansa ensimmäisten joukossa ja

oli valmiina jatkamaan lounaan jälkeen yläkerrassa, aivan kärjen tuntumassa, kisaa johtavan Saksan ja toisena olevan Ranskan peesissä. Eroa johtavaan 143 pistettä. Neljäntenä oleva Itävalta oli Suomea jäljessä neljä pistettä.

Iltapäivällä joukkueet huoltojoukkoineen ahtautuivat yläkertaan jossa tunnelma oli sananmukaisesti tiivis ja katossa. Radalta poistuessa oli pidempien paras kumartaa, pystypäin kulkeva saattoi saada kunnan kolauksen otsaansa.

Ranskan kanssa edettiin tasatahtia. Aamun jälkeen johtanut Saksa heitti alakerrassa, joten sen peliä oli vaikeampi seurata. Valmentaja teki kuitenkin säännöllisiä vakoiluretkiä, joten joukkue pysyi tilanteen tasalla.

Päivän neljännen sarjan jälkeen Saksa oli tiputettu kolmanneksi. eroa johtavaan Ranskaan vain 67 pistettä.

Peli jatkui nousujohteisesti. Kun kuusi sarjaa oli kasassa, kilpailua johtava Suomi oli vetänyt toisena olevaan Ranskaan kuudenkymmenen pisteen eron. Kolmantena oleva Saksa oli 139 pistettä perässä.

Tästä tilanteesta olisi hyvä lähteä jatkamaan seuraavana päivänä.

Toinen kisapäivä, amerikkalainen pelitapa

Koska kilpailun ei aina pidä olla reilua ja mennä etukäteen sovittujen sääntöjen mukaisesti, odotti monia aamulla hallilla outo yllätys. Kisoja edeltävässä palaverissa oli sovittu, että radat ja parit pysyvät samoina myös toisena kisapäivänä. Tämä ei kuitenkaan saksalaisille kelvannut ja he olivat saaneet järjestystä muutettua illan aikana. Puolet joukkueista joutuikin aloittamaan keskittymisensä rataansa etsien. Muutoksesta kun oli tiedotettu vain vaihtamalla vanhat paperit seinällä vaivihkaa uusiin. Suomen tarkkasilmäinen valmentaja taisikin olla ainoa muutoksen huomannut. Niinpä Bulgarian pelikaveri ei ollutkaan Itävalta, vaan johtava Suomi.

Koska pelitapana oli amerikkalainen, mietti joukkue etukäteen pelin sujuvuutta. Huoli osoittautui kuitenkin turhaksi; Bulgaria kesti kiitettävästi suomalaisten heittotahdissa. Helmiäkin joukkueesta löytyi, ihastelimme porukalla erään bulgarialaisen hienoa tekniikkaa. Harmi ettei miehellä ollut mitään käsitystä mihinkä suuntaan pallon olisi pitänyt lähteä.

Suomalaiset jatkoivat tasaista peliä. Muutamia virheitä ja herpaannuksia sarjoihin mahtui, mutta niin kävi kilpakumppaneillekin. Ranska putosi kärkikaksikon matkasta jo päivän puolivälissä. Saksalaiset sen sijaan tuntuivat onnistuvan lähes kaikessa, pallo radalle ja taas tuli kaato. Ero oli kurottu päivän puolivälissä jo lähes kiinni. Lopulta kahdentoista sarjan jälkeen saksalaiset olivat kirineet vierelle ja pallon mitalla ohi; voittomarginaali vaivaiset 48 pistettä.

Palkintokaappi kaipaa lisää hyllyjä

Kisat huipentuivat palkintojenjakogaalaan Antwerpenin vanhassa kaupungintalossa. Heikki Laitinen palkittiin upealla pokaalilla ja mitalilla miesten sarjan voiton kunniaksi, Sirkka Häyhä puolestaan palkittiin naisten sarjan toisesta tilasta. Lisäksi Suomen joukkue sai kaulaansa hopeamitalit ja kainaloonsa vielä jättikokoisen pystin ja lautasen. Vuokattiin

onkin syytä nikkaroida lisää hyllyjä palkintokaappiin. Juhlissa palkittiin erikoispalkinnolla myös ainoana kolmesataa pistettä heittänyt Norjan Terje Barkald.

Illanvietto katsottiin päättyneeksi kun esiintynyt bändi sai toista kertaa rakennuksen sähköttömäksi ja joukkue palasi iloisin mielin hotellin suuntaan. Pokaalit ja mitalit herättivät kiinnostusta kaupungillakin ja joukkue joutui oikomaan maailmanmestaruudesta onnittelijoita. Mutta kenties senkin tittelin vuoro vielä joskus tulee.

Pokaali muuten näyttää kassissa ollessaan lentokentän turvatarkastuksessa pommilta.

Tulokset, 12 sarjaa:

Naiset:	1.	Protogerou Savvoula	GRE	2382 pistettä
	2.	Häyhä Sirkka	FIN	2236
	3.	Farum Christina	DEN	2153
	10.	Honkanen Marketta	FIN	1985
Miehet:	1	Laitinen Heikki	FIN	2637
	2.	Boch Maik	GER	2571
	3.	Barkald Terje	NOR	2553
	11.	Paavo Häkli	FIN	2449
	28.	Ränssi Tapio	FIN	2266
	34.	Hellström Kari	FIN	2219
Joukkue:	1.	Saksa	13840 pistettä	
	2.	Suomi	13792	
	3.	Ranska	13580	
	4.	Tanska	13377	
	5.	Itävalta	13193	